

החלטת סגן הממונה על המשמעת – הכרעת דין

1. הנקבלת תלמידה לתואר מוסמך בבית הספר לחינוך. במסגרת אחד הקורסים היה על הנקבלת להגיש עבודת גמר. כתב הקובלנה שהוגש כנגד הנקבלת מייחס לה, בקשר לאותה עבודת גמר, עבירות של הפרת הוראות בעבודה והונאה בעבודה (סעיפים 29.4 ו-29.3 לתקנון המשמעת – סטודנטים (תשס"ח) [להלן - התקנון]). לפי כתב הקובלנה, מבדיקת העבודה באמצעות תוכנת "אוריגינליטי", הבודקת ומצליבה בין העבודה למאגר מאמרים ועבודות אקדמיות, עלה כי העבודה נסמכה והועתקה מעבודה שהוגשה במוסד אקדמי אחר (להלן – "העבודה האחרת").
2. בדיון ההקראה שנערך בפניי (באופן מקוון) כפרה הנקבלת בעבירות המיוחסות לה. בדיוני ההוכחות התבררו עובדות המקרה הידועות לנו, וכן גרסתה של הנקבלת. נקודת המוצא לדיון היא מספר עובדות שאינן שנויות במחלוקת. בעבודה נדרשה הנקבלת לראיין צוותי חינוך בבית ספר. אין מחלוקת בענייננו כי התוכנה, תוכנת אוריגינליטי, דייקה, וכי הדמיון בין שתי העבודות מחייב את המסקנה כי אחת הועתקה מהשנייה (או ששתיהן מעבודה שלישית). אין גם מחלוקת כי העבודה האחרת הוגשה, למוסד האקדמי האחר, בסמיכות למועד שבו הוגשה העבודה של הנקבלת באוניברסיטת תל אביב (בפברואר 2022). על רקע זה טענה הנקבלת, בתמצית, כי העבודה האחרת הועתקה מעבודתה שלה.

עיקרי גרסת הנקבלת

3. התקיימו בתיק שני דיוני הוכחות, בהם נשמעה גרסתה של הנקבלת והיא הועמדה לחקירת הקבילה. דיונים אלו התקיימו ביום 14.6.2022 ויום 23.6.2022 (להלן, דיון ההוכחות הראשון והשני). לאור החידוש בסוגיה – השימוש בתוכנת אוריגינליטי לתפיסת העתקות – וגרסת הנקבלת שהעבודה השנייה העתיקה את עבודתה שלה, הצעתי לנקבלת, בתום דיון ההוכחות הראשון, לקיים עוד דיון בו תוכל להביא אינדיקציות ראייתיות נוספות לחיזוק טענתה כי העבודה נכתבה על ידה.¹
4. גרסת הנקבלת דורשת התעמקות מסוימת בפרטים. להלן שרשרת העובדות הרלוואנטיות שעולה מגרסת הנקבלת – כפי שהוצגה בדיון ההוכחות הראשון:
 - הנקבלת התייעצה באמצע הסמסטר עם חברה לגבי העבודה אותה נדרשה להגיש. החברה תכונה להלן "י".
 - החברה "י" מתגוררת במושב סמוך לאיזור מגוריה של הנקבלת.
 - החברה "י" קישרה את הנקבלת לשתי מרואיינות רלוואנטיות (איתן לא הייתה לה היכרות מוקדמת). הנקבלת ראינה אותן, ועל בסיס ריאיונות אלו הגישה את העבודה המקורית.
 - העבודה במוסד האקדמי האחר הוגשה על ידי סטודנטית אחרת, שתכונה "ת". לנקבלת לא הייתה היכרות מוקדמת עם "ת".
 - "ת" היא חברה של "י", אותה חברה שקישרה בין הנקבלת למרואיינות. "ת" פנתה ל"י" וביקשה להיעזר בעבודתה של הנקבלת.
 - הנקבלת העבירה את עבודתה (המקורית) לחברה "י", ומשם העבודה הגיעה ל-"ת". "ת" הגישה את עבודתה במוסד האקדמי האחר.
5. בדיוני ההוכחות, הנקבלת הציגה שתי ראיות עיקריות לתמיכה בגרסתה:

¹ אציין כי לאור הסכמתם של הצדדים דיוני ההוכחות התקיימו באופן מקוון, ולא פרונטלי.

- **מכתב מ"ת"**. בדיון ההוכחות הראשון הציגה הנקבלת לתמיכה בגרסתה מכתב מאת "ת" (מאפריל 2022). במכתב מזדהה "ת" בשמה ובתעודת הזהות שלה. כך נאמר במכתב: "אני מצהירה . . . כי בעת כתיבת העבודה [הרלוואנטית] נעזרתי בתוכן עבודה אחרת שהיא איננה שלי. את עבודתי הגשתי במסגרת קורס [במוסד האקדמי האחר] בחודש פברואר 2022". להשלמת התמונה, הנקבלת הציגה תכתובת וואטסאפ בינה לבין "ת" (מאפריל 2022). בתכתובת הנקבלת מבקשת מ"ת" את מספר תעודת הזהות שלה, לצורך אישור אותו מכתב מטעם "ת".
- **תכתובת בין החברה "י" לבין "ת"**. בדיון ההוכחות השני, הנקבלת הציגה בנוסף צילום מסך של תכתובת וואטסאפ, לכאורה, בין חברתה "י" לאותה "ת", מתחילת ינואר 2022 (כלומר, מספר שבועות לפני המועד להגשת העבודה). ניתן לראות בתכתובת שהחברה "י" שלחה ל"ת" קובץ מסוים, וכתבה לה "רק אחותי אל תעבירי לאף אחד כי לא עשיתי לבד את העבודה". עוד ניתן לראות באותה תכתובת וואטסאפ מסר מ"י" ל"ת" מאפריל 2022, כלומר, לאחר חשיפת הפרשה, בו כותבת "י" ל"ת" – "תגידי את הגשת את העבודה שלי וכתבת שהיא שלך?".

דיון והכרעה

6. מצאתי לנכון להרשיע את הנקבלת בעבירות המיוחסות לה. החלטתי מבוססת על שני אדנים. האחד הוא חוסר הקוהרנטיות שבעדותה של הנקבלת. השני הוא הראיות שהיה באפשרותה של הנקבלת להביא לחפותה – ושלא הובאו.

עדותה של הנקבלת

7. בעדותה של הנקבלת מספר מופעים של חוסר-קוהרנטיות ו/או אמירות מתמיהות באשר לסוגיות שעומדות בליבת הקובלנה. אביא מספר דוגמאות.
8. הדוגמא הראשונה נוגעת לאופן שבו נמסרה העבודה מהנקבלת לחברה "י" (כזכור, "י" מסרה העבודה ל"ת"). שאלה זו עלתה בדיון ההוכחות הראשון. בתשובה לשאלה האם העבודה נמסרה פיזית או במייל, אמרה הנקבלת כי העבודה נשלחה "במייל נראה לי". עם זאת, לטענת הנקבלת אין עדות לכך בתיבת האימייל, שכן היא חיפשה את האימייל הרלוואנטי ולא מצאה. בהמשך אותו דיון, נדמה שהנקבלת הסתייגה מהטענה כי העבודה נשלחה באימייל – היא ציינה כי היא "לא זוכרת אם הדפסתי לה או ששלחתי".
9. חוסר הודאות של הנקבלת באשר לאופן בו נשלחה העבודה מעורר תמיהה, כשלעצמו. זאת ועוד: קשה להעלות על הדעת כי, במציאות הטכנולוגית של ימינו, העבודה הודפסה ונמסרה פיזית (כזכור, "ת" ביקשה את העבודה כדי להיעזר בה). ככל שהעבודה נמסרה באימייל, יש להניח כי קיים תיעוד אלקטרוני להעברה.² עוד אציין, כי בדיון ההוכחות השני עלה, מהתכתובת בין "י" ל"ת", כי ל"י" כן הייתה גרסה דיגיטלית של העבודה – ואכן, העבודה נשלחה מ"י" ל"ת" דרך הוואטסאפ.
10. הדוגמא השנייה, והקשורה, היא שאלת מעורבות החברה "י" בעניין. בדיון ההוכחות הראשון, מעורבות "י" בעניין הסתכמה באיתור המרואיינות ומסירת העבודה מהנקבלת ל-"ת". אך בדיון ההוכחות השני, עלתה תמונה שונה. כאן, נטען כי "י" היא סטודנטית במוסד אחר, שלישי, וכי העבודה נעשתה במאמץ משותף של הנקבלת ו"י". כך למשל, לדברי הנקבלת, "אני ראיית אחת והיא [החברה "י"] ראייתה אחת". בדומה, לטענת הנקבלת, היא זו שכתבה "את הכל בטיוטות", בכתב יד, והעבירה לחברה "י".

² השוו לעניין ד-2020-85 בו הועלתה (ונדחתה) טענה דומה לגבי גרסה דיגיטלית של מסמך, ללא תיעוד אלקטרוני.

11. גם כאן, השוני בין הגרסאות – ועמעות החלק של החברה בעניין בדיון הראשון לעומת הדיון השני – מעורר תמיהה.

12. הדוגמא השלישית קשורה לטענה כי העבודה נמסרה ל-"ת" והועתקה. ואכן, בדיון ההוכחות השני הוצגה תכתובת וואטסאפ בין החברה "י" לבין "ת" בה לכאורה נמסרה העבודה ל"ת". עם זאת, תכתובת זו מתוארכת ל-6.1.2022, מספר שבועות לפני הגשת העבודה. גם לדברי הנקבלת, הגרסה שנמסרה ל-"ת" בתאריך זה היא גרסה "מקדמית" בלבד. ככל שנמסרה גרסה מקדמית ל-"ת" בתחילת ינואר, אין בכך כדי להסביר את הדמיון הניכר בין העבודות, כפי שהוגשו (בפברואר 2022).

הימנעותה של הנקבלת מהבאת ראיות לחפותה

13. אין מחלוקת כי קיים דמיון ניכר בין עבודתה של הנקבלת לעבודתה של "ת". אכן, לגרסת הנקבלת היא זו שכתבה את העבודה, בעוד ש-"ת" הגישה גרסה שאינה מקורית, ברובה.

14. גרסה זו יכלה הנקבלת לבסס בנקל. כך למשל, היה ביכולתה להראות תיעוד של הריאיונות שערכה או גרסאות דיגיטליות קודמות של העבודה, שמן הסתם שמורות (או ניתנות לשחזור) אצל הנקבלת. אך הנקבלת בחרה שלא להביא ראיות אלו.

15. במקום, הראיה הרלוואנטית לעניין זה שהביאה הנקבלת היא מכתב מאת "ת" בו מצהירה "ת" כי היא "נעזרה" בעבודה אחרת לכתובת עבודתה. לאור הימנעותה של הנקבלת מהבאת ראיות מזכות – שבאופן טבעי נמצאות בחזקתה – איני מוצא באמירה זו סיבה מספקת שלא להרשיע את הנקבלת בהונאה.³

16. בדומה, הנקבלת הייתה יכולה להביא ראיות נוספות שיחזקו את שרשרת האירועים לה היא טוענת. כך למשל, יכלה הנקבלת להציג תכתובות בינה לבין החברה "י" ו/או לבקש את "י" להעיד לטובתה.⁴

17. ההימנעות של הנקבלת מהבאת ראיות מזכות מתמיהה במיוחד לאור דיון ההוכחות הראשון – בו הצעתי לקיים דיון הוכחות נוסף, והמלצתי לנקבלת לערוך "מקצה שיפורים" כדי להביא אינדיקציות עובדתיות נוספות לחפותה. עם זאת, הנקבלת לא השכילה להביא ראיות שיעידו על כך שהעבודה הייתה פרי מאמציה. אני מרשיע, אם כן, את הנקבלת בעבירות המיוחסות לה.

הערות בשולי הדברים

18. **עבירת ההונאה בענייננו.** כתב הקובלנה מייחס לנקבלת הונאה על בסיס העתקה מהעבודה שהוגשה על ידי "ת" במוסד האקדמי האחר. בענייננו, "ת" כזכור הצהירה כי היא זו ש"נעזרה" בעבודה "אחרת". לחלופין, אפשר שהן "ת" והן הנקבלת העתיקו מ"י" דווקא, שכזכור נטען שהיא זו שהעבירה העבודה ל"ת".⁵ אכן, השתלשלות האירועים בפועל נותרה מעט מעורפלת. עם זאת, הרשעתי את הנקבלת עומדת בעינה. היא מבוססת כאמור על הסתירות בגרסתה של הנקבלת ועל כך שלא הציגה ראיות, שמטבע הדברים נמצאות ברשותה – ועל אף שניתנו לה מספר הזדמנויות לעשות כן.⁶ לפי התקנון, הונאה, בין היתר, היא "הגשת עבודה שנכתבה, כולה או מקצתה, בידי אחר [או] כתיבת עבודה או חלק ממנה לשם

³ אציין כי "ת" לא הגיעה להעיד (באופן מקוון) לטובתה של הנקבלת. עוד אציין כי גם לפי מכתבה של "ת" לא ברור מי העתיק ממני, אם בכלל – המכתב מציין רק כי "ת" נעזרה בעבודה "אחרת", כלשהיא.

⁴ לטענת הנקבלת, היא בחרה שלא להעיד לטובתה את החברה "י" לאור הקשיים בחייה של "י" ורצונה שלא לערבה בעניין.

⁵ ואכן, בתכתובת הוואטסאפ בין "י" לבין "ת", הראשונה מתייחסת לעבודה כאל "עבודה שלי".

⁶ השוו לסי' 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, לפיו "בית המשפט רשאי להרשיע נאשם בעבירה שאשמתו בה נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפניו, אף אם עובדות אלה לא נטענו בכתב האישום, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן". הזדמנות כזו ניתנה בענייננו.

הגשתה בידי אחר או העברתה לידי לתכלית זו". ס' 29.3.5 לתקנון. מנסיבות ענייננו, אני משוכנע מעבר לספק סביר כי הנקבלת ביצעה הונאה, כהגדרתה בתקנון.

19. **השלכות השימוש בתוכנת אוריג'ינליטי.** מהי המדיניות הראויה במקרה בו נתפסה דרך תוכנת אוריג'ינליטי עבודה שחשודה בהעתקה ממוסד אקדמי אחר? בדיוני ההוכחות נמסר, מפי נציג הקבילה, כי האוניברסיטה אינה יוצרת קשר עם המוסד האחר. המלצתי בדיון – ואני חוזר על המלצתי – לשקול את מדיניות הקבילה במקרים אלו. על פני הדברים ניתן לידע את המוסד האחר, בפרט במקרים בהם שתי עבודות הוגשו בסמיכות זמנים, כבמקרנו.

הכרעת הדין ניתנה היום, 25.7.2022.

ד"ר שי נ. לביא

ס' הממונה על המשמעת

החלטת סגן הממונה על המשמעת – גזר דין

1. בהכרעת הדין מיום 25.7.2022 הרשעתי את הנקבלת בעבירות של הפרת הוראות בעבודה והונאה בעבודה. ביום 2.8.2022 התקיים דיון בשאלת עונשה של הנקבלת. כזכור, הנקבלת היא תלמידה לתואר שני בבית הספר לחינוך. אציין כי הנקבלת סיימה חובותיה לתואר – למעט הקורס נשוא הקובלנה.
2. הקבילה עתרה לעונש הרחקה של שני סמסטרים בפועל, פסילת הקורס, והרחקה על תנאי. הקבילה סברה שעונש זה, הגם שאינו חמור במיוחד, מוצדק לאור נסיבותיה האישיות של הנקבלת (שיפורטו להלן).
3. הנקבלת הדגישה בדיון את נסיבותיה האישיות. הנקבלת מצויה בבעיות משפחתיות-כלכליות קשות (על כך הוצגו מסמכים רלוואנטיים). עקב נסיבות אלו הנקבלת, שהחלה לימודיה ב-2015, הפסיקה אותם ב-2016, ושבה ללימודים ב-2021. בנסיבות אלו עונש הרחקה בפועל, שאותו ביקשה הקבילה, גורר השלכות קשות עבורה, שכן, לפי הנטען, הקורסים שעשתה ב-2015-2016 יתיישנו (והיא תצטרך לחזור עליהם). שנית, עקב מצבה הכלכלי יקשה עליה לשלם שוב עבור הקורס. מצירוף סיבות אלו ביקשה הנקבלת שהקורס לא ייפסל, אלא רק העבודה; ושהיא לא תורחק מהלימודים, אלא תימנע זכאותה לתואר.
4. הנקבלת, כאמור, סיימה את חובותיה לתואר, למעט הקורס נשוא הקובלנה. אין מחלוקת בין הצדדים שעל הנקבלת "להשעות" עצמה מהאוניברסיטה. הנקבלת ביקשה שהשעיה זו תיעשה דרך מניעת זכאות לתואר והגשת העבודה שנית (ולא דרך הרחקה ופסילת הקורס). הקבילה עמדה על כך, שלאור פסיקה קודמת, יש מקום לפסילת הקורס בכל תיק הונאה (ואין להסתפק בפסילת העבודה). לדעת הקבילה, הסיכון להתיישנות ולתשלום כפול במקרי הונאה צריך להיות מוטל על הסטודנט.
5. בהסכמת הצדדים, ביקשתי את עמדת מזכירות החוג והיחידה לשכר לימוד באשר לשאלות אלו: (א). מה המדיניות בכל הקשור להתיישנות קורסים בעניינה של הנקבלת? (ב). מה המדיניות בכל הקשור לתשלום על קורס חוזר, בהינתן הקשיים הכלכליים שחוה הנקבלת? בכל הקשור להתיישנות הקורסים שלקחה הנקבלת בעבר, עולה מתשובת החוג לחינוך כי במקרה של הרחקה הנקבלת לשנה הקורסים יתיישנו. על כן, יהיה על הנקבלת (והחוג) לבקש מסגן הרקטור הסרת התיישנות. לגבי תשלום שכר

לימוד עבור קורס חוזר, נמסר מהחוג לחינוך כי הם יוכלו לאשר פטור מנוכחות, אך חיובים נוספים הם באחריות היחידה לשכר לימוד. מהיחידה לשכר לימוד נמסר כי במקרה של קורס ללא נוכחות אין צורך בתשלום שכר לימוד נוסף, אך בכל מקרה אחר ההחלטה תהיה של ועדת שכ"ל.

6. החלטתי לקבל, באופן עקרוני, את העמדה של הנקבלת. על כן, בחרתי שלא לפסול את הקורס בעניינה, אלא רק את עבודת הגמר. על הנקבלת יוטל עונש של פסילת העבודה; ומניעת זכאות לתואר, לשלושה סמסטרים (תהיה זכאית לתואר עם תום סמסטר א' תשפ"ד). להלן נימוקיי.

שאלת פסילת הקורס

7. האם יש לפסול את הקורס נשוא הקובלנה? או שמא יש לפסול רק את העבודה? הקבילה סברה כי נקודת המוצא היא שבמקרים של הונאה יש לפסול את הקורס, והפנתה לעניין ע-2013-2 של ערכאת הערעור. הנקבלת סברה כי ניתן לחרוג מכלל זה בעניינה, והפנתה לעניין ד-35-2022.

8. מעיון בפסיקה עולה כי נקודת המוצא היא אכן פסילת הקורס במקרי הונאה – בכפוף לחריגים. כך נאמר בעניין ע-2013-2 הנ"ל:

עונש פסילת הקורס בו נעברה עבירת ההונאה אינו נמנה על עונשי החובה. אולם לפי שורה של החלטות של בית הדין למשמעת . . . כך נעשה. כך גם ראוי, בדרך כלל, להמשיך לעשות כדי להבהיר את חומרת המעשה ולחדד את יסוד ההרתעה. יתכנו, כמובן, מקרים חריגים ונסיבות מיוחדות בהם יפעילו הממונים על המשמעת את שיקול דעתם ויחליטו אחרת . . .

ואכן, המוקד בעניין ע-2013-2 הנ"ל הוא הפיכת החלטת הממונה על המשמעת בערכאה הראשונה שלא לפסול את הקורס במקרה של העתקת תרגיל בונים – שכן החלופה, פסילת התרגיל בלבד, לא תשליך כלל על ציונו של התלמיד.⁷ אך מכאן לא נובע שבנסיבות מיוחדות לא ניתן להסתפק בפסילת העבודה.

החשש מענישה לא-מידתית במקרנו

9. אני סבור שנסיונות כאלו מתקיימות באופן מובהק בענייננו. עולה מהנתונים שהוצגו בדיון ומהשאלתא שהוגשה לחוג לחינוך שהרחקה בפועל, ביחד עם פסילת הקורס, עלולה להוביל באופן מעשי למחיקת זכאותה של הנקבלת לכל הקורסים שלקחה בעבר, לפני הפסקת לימודיה. על הענישה להיות מידתית לחומרת המעשה. אמנם, במקרה של התיישנות הקורסים ניתן יהיה לבקש הסרת התיישנות. אך הסיכויים של בקשה כזו אינם ברורים, ומכל מקום הנקבלת תעמוד, לאחר שנת הרחקה, בפני חשש ממשי למחיקת זכאותה לקורסים הקודמים שלקחה. מצאתי בענייננו כי החשש הממשי למחיקת כל הקורסים של הנקבלת בתואר השני הוא עונש מופרז, ויש להימנע ממנו.

10. נימוק נוסף לעמדתי הוא העובדה שבענייננו מדובר בעבודת גמר של הקורס, שהיקפה לא-טריויאלי. מן הסתם, משקל עבודת הגמר הוא משמעותי בציון. על כן, גם פסילת העבודה, כשהיא לעצמה, מהווה פגיעה בהישגי הנקבלת – ומאלצת אותה באופן מעשי להגיש עבודה חדשה. (השוו לעניין ע-2013-2 הנ"ל, שם ערכאת הערעור סירבה לפסילת תרגיל בונים, שאין לו משקל בציון, במקום פסילת הקורס כולו).

11. חיזוק נוסף אני מוצא בעניין ד-35-2022 אליו הפנתה הנקבלת. אמנם, בעניין זה דובר בעבירת הפרת הוראות (ולא הונאה). אך ההיגיון דומה לענייננו. באותו עניין סברה הקבילה שיש לפסול את הקורס; הנקבלת טענה כי, בנסיבות העניין, עקב כשלונה בשני קורסים אחרים, פסילת הקורס תוביל באופן מעשי להרחקה אוטומטית מהאוניברסיטה (בשל כשלונה בשלושה קורסים). על כן יש לפסול רק את הבחינה הרלוואנטית. נקבע כי לבית הדין "סמכות . . . להביא בחשבון בגזירת העונש השפעות חיצוניות שיהיו לגור הדין על נקבל או נקבלת ספציפיים", וכי, לאור נסיבותיה הייחודיות של הנקבלת, יש

⁷ "פסילת עבודת הבונים, שאי-קבלת ציון בה אינה פוגעת בציונים שהושגו בקורס, אינה מהווה פגיעה ממשית בהישגי [הנקבלת] באותו קורס" (עניין ע-2013-2 הנ"ל).

להסתפק בפסילת הבחינה. והשוו גם לעניין D-60-2022, בו שקלנו את מידתיות העונש עקב השלכות ההליך על נסיבותיו של הנקבל.

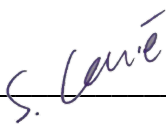
12. החלטתי, איפוא, לא להרחיק את הנקבלת, ולהסתפק בעונש של פסילת עבודת הגמר ומניעת זכאות לתואר. עונש זה מאזן בין השיקולים השונים – מחד, הוא "משעה" את הנקבלת מהאוניברסיטה, על ידי מניעת זכאות לתואר. מנגד, הוא מאפשר לה לשמר את הזכאות לקורסים שביצעה בעבר. ממילא מתייתרת גם שאלת שכר הלימוד, שכן נפסלת רק עבודת הגמר (ולא כל הקורס).

13. מצאתי לנכון להעמיד את מניעת הזכאות בענייננו על שלושה סמסטרים (ולא שניים, כפי שביקשה הנקבלת). סעיף 30א לתקנון מחייב עונש הרחקה בפועל לשנת לימודים אחת, ומאפשר חריגות "במקרים מיוחדים ומטעמים מיוחדים שיירשמו". פירטתי לעיל את הנימוקים שלא להטיל עונש הרחקה בפועל – אלא מניעת זכאות לתואר. עם זאת, מניעת זכאות לתקופה של שני סמסטרים מהווה בעיני עונש נמוך מדי בנסיבות העניין. כך, בפרט לאור היעדר הרחקה בפועל; וההסתפקות בפסילת העבודה ולא הקורס כולו.

14. אשר על כן, אני גוזר את עונשה של הנקבלת כדלקמן:

- א. פסילת העבודה נשואת הקובלנה.
- ב. מניעת זכאות לתואר לשלושה סמסטרים, כלומר, עד סוף סמסטר א' תשפ"ד.
- ג. הרחקה על תנאי של שני סמסטרים, שתחול (א). עד מועד זכאותה של הנקבלת לתואר מוסמך בחינוך (כלומר עד סוף סמסטר א' תשפ"ד); וכן (ב). למשך שנתיים מיום חזרתה של הנקבלת ללימודים, אם תחזור בעתיד.

גזר הדין ניתן היום, 10.9.2022.

ד"ר שי נ. לביא

ס' הממונה על המשמעת